

прилѣпа. Като си расперея дългытѣ прѣсти отъ преднитѣ краища, прилѣпѣтъ обтѣга кожицата що ги съединява, и става нѣщо като крылѣ; като маха съ преднитѣ си краища, прилѣпѣтъ хвърка и хвърка твърдѣ бърже насамъ нататакъ. Като си събере крылѣтѣ прилѣпѣтъ ходи по земята, като са залавя съ некѣтя отъ голѣмыя си прѣстъ на преднитѣ краища и съ негтѣтѣ, които има на сѣкы прѣстъ на заднитѣ си крака. По земята прилѣпѣтъ, твърдѣ мѣчно ходи, а много по-лесно са покачва и на най-стрѣвната стѣна пакъ съ помощта на негтѣтѣ си. Съ негтѣтѣ на заднитѣ си крака са залавя за каквото и да е; освѣнь туй, като са тѣй залови, преднитѣ му краища т. е. крылата, които му са нуждны да са отърва съ тѣхъ отъ бѣда, оставатъ свободны. Ей защо прилѣпѣтъ, кога ще спи, окача са надолу съ главата, като са залови у какво-годѣ съ негтѣтѣ на заднитѣ си крака. Прилѣпѣтъ ако и да види денѣ, но необыча видѣлната, затуй той и спи денѣ, а нощѣ хвърка, и търси ловъ. Цѣла зима прилѣпѣтъ виси надолу съ главата и стои на мрътвило та спи. Лѣтѣ, като хвърка нощѣ, прилѣпѣтъ хвърчешкомъ истребва множество вредны пеперудкы, бѣзуныцы, мухы, комари и разны насѣкомы. Тѣй създательтъ постоянно са гриже за чловѣка: челѣкъ си легне да си спи, а тамъ наченватъ да работятъ за него жебытѣ и прилѣпитѣ, като замѣнуватъ тѣзи слугы на чловѣка, които сѣ работили презъ деня. И защото прилѣпѣтъ не са храни съ нищо друго, освѣнь съ насѣкомы, затуй и съвършено правилно го наричатъ *насѣкомоѣдно* животно. Прилѣпѣтъ работи нощѣ неуморно; нему му пречи на хвърканъето само много силныя дѣждѣ, а малѣкъ дѣждѣ не му додѣва: летателната му кожи-